

GLASILO

Izdaja DO Avtotehna n. sol. o. Ljubljana, Titova 36. Ureja uredniški odbor, odgovorni urednik Živan Mirčič in glavni urednik Savo Žigon. Naslov uredništva Titova 36, telefon 317-044, int. 68. Tisk Tiskarna Ljubljana, v nakladi 900 izvodov. Časopis prejemajo člani kolektiva, študenti in upokojeni brezplačno. Časopis izhaja enkrat mesečno. — Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72.

avtotehna

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE AVTOTEHNA, n. sol. o. LJUBLJANA

LETO IV

Redna izdaja

Št. 11 — november 1978

1953 25 1978

Navada je, da v delovnih organizacijah, ki dožive v svojem razvoju pomemben jubilej, tega tudi praznujejo. Predvsem razumljivo, kar vsi dobro vemo, da je nivo in vsebina praznovanja odvisna od marsičesa. Tako npr. od pomembnosti delovne organizacije in jubileja samega, od finančnih možnosti, od samoupravnih organov in še od marsičesa.

Kakorkoli že, namen tega članka ni, da kogarkoli postavi pred dilemo, da ali ne, da tega ali onega postavi v prvi plan. S člankom želimo objaviti, le nekaj podatkov, ki neoziraje se npr. na pojem »stari dinar«, »novi dinar«, na inflacijo, na resnico, da smo pred tolikimi le-

ti imeli drugačne nazive za razporejanje sredstev, kakor so današnji, da so bili pogoji dela nekdanj povsem drugi od današnjih, vendarle pokažejo razliko med včeraj in danes. Kot ste lahko prečitali v prejšnji številki našega časopisa, je uradni rojstni dan Avtotehne 4. 11. 1953. Vedeti pa morate, da se je takrat zaposlenih 24 po številu zbralo že precej pred omenjenim datumom in začelo delati. Pustimo ob strani pogoje, v katerih je Avtotehna takrat začela svojo pot (npr. skromni prostori po opremi in kvadraturi) in pogledimo nekaj številčk za začetek v primerjavi med zadnjimi tremi meseci 1953. leta in prvim polletjem 1978:

	3. m. 1953 SD	6. m. 1978 ND
realizacija:	1.904.455	556.552.620
dohodek:	201.319	79.651.564
čisti dohodek:	127.290	56.407.802
zaposlenih:	25	707
osnovna sredstva:	150.000	211.575.737

kot celote. Ker je Avtotehna v rojstnem letu uradno delala le tri mesece, bom naslednje podatke navajal po letni bilanci leta 1954 in jih primerjal s polletno bilanco leta 1978.

Tako je prejeta provizija od principalov (preračunana v §) znašala:

1954: § 8.345, v polletju 1978 pa § 2.527.754, — Prodaja iz konsignacijskih skladišč —

1954: § 173.551, v polletju 1978 pa § 12.225.782 — Realizacija servisnih storitev —

1954: 208.330 SD, v polletju 1978 pa 59.108.132 ND.

Ni preveč povedati, da je Avtotehna imela leta 1978 samo dve konsignaciji in en servis. Z upoštevanjem v danem momentu veljavnih deviznih predpisov je prodaja iz konsignacij znašala v dinarjih —

1953: 8.462.650 SD, v polletju 1978 pa 223.731.820 ND

V dohodku in čistem dohod-

ku sem podatke že navedel, vendar je prav, da navedem še številke o osebnem dohodku —

1954: 120.253 SD, v polletju 1978 pa 34.554.319 ND, ki ga je ustvarilo leta 1954 zaposlenih 63, 1978 pa 707 delavcev.

Teh nekaj številčk bi bilo potrebno dopolniti še z drugimi podatki, da bi jih bolj razumeli. Tako bi moral podrobno opisati razvoj zastopniškega programa, dalje konsignacijskih skladišč in servisne dejavnosti, kajti le tako bi dobili bolj popolno sliko vsestranske rasti naše delovne organizacije. Moral bi torej spregovoriti še o materialnih stroških, o amortizaciji, o kreditih, o družbenih dajatvah, o skladih, o investicijskem vlaganju, o obratnih sredstvih, o izvozu in uvozu in ne nazadnje o razvoju samoupravljanja itd.

V uvodu sem dejal, da ni namen članka koga postavljati v prvi plan, zato ne bom navajal imen tistih, ki so držali v Avtotehni petindvajset let. Lahko pa povem, da jih je šest. Šest jih je tudi, ki so v Avtotehni 20 let, in devet, ki so tu že 15 let.

Toliko ob jubileju Avtotehne, jaz v črno-beli tehniki našega Glasila. Pa srečno vsem vam!

S. Ž.

Ob dnevu mrtvih

Ne bi želela pisati o banalnostih, o vsakdanjih frazah, izrazih sožalja in o šopkih rož, ki naj bi enkrat na leto spomnili žive na grobove v gozdovih. To je vse premalo, le drobec žalosti, ki ne pove o trpljenju skoro nič.

Ko na praznični dan hitimo s cvetjem, svečami in se tedaj ognemo vsakdanjosti, zadržemo v praznino ali bolje rečeno, v spomine, polne trpkosti. Kdo ve, če se sploh kdaj med enoličnim delavnikom, ko se vsi poganjamo za koščkom kruha, spomnimo na gluho tišino v grobovih? Mar nam ta edini dan žalosti lahko odtehta vse tiste bridkosti, ko smo točili solze, ostali sami, izgubili ljubljene? Vse prehitro hitimo ob zapuščenih grobovih, se za hip ozremo, pomolčimo, nato pa nas znova oklene prehter tempo življenja. Zakaj tako? Mar smo res tako brezčutni kot bršljan, ki se ovija po zapuščenih grobovih?

Dan žalosti, turoben kot vsi prazniki, nas vsako leto znova presune z isto ali večjo bolečino, s trpljenjem, ki se prerašča v obup, s solzami, ki ne zdrknejo več po licu.

Spomini, ko mo izgubili svoje bližnje, so na praznik presilni, prežemajo nas z neusmiljeno melanholijo. Listje se v bogati paleti jesenskih barv vsiplje na mrzle nagrobne kamne, v vrtincih jesenskega vetra, veter pa buči svoj memento mori, ki izzveni kot Beethovnov rekvijem.

To ni žalna koračnica za vse mrtve, temveč boleče spoznanje, da naših najbližjih že davno ni več med nami — živimi.

In že se mi zdi, kot da slišim med šumenjem vetra stihe Kajuhove pesmi, ki se razblinjajo v tišini gozda. Globoko doživeti verzi »Veš mati, za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti«, še danes pretresajo marsikatero materinsko srce, ki v svojem bistvu nikdar ne bo prenehalo pozabljati na sinovo, hčerino smrt, ki sta omahnila v borbi za svobodo. Mar se mi le zdi, da slišim tihe stopinje utrujenih, izmučenih borcev, ki v zimski noči hite smelo v smrt za naš boljši jutri.

Še en pogled na staro Avtotehno v trenutku slavnostne otvoritve. Okrasitev — dve palmi, dve zastavi

Kot vidite, podatki, ki jih navajam niso opremljeni s potrebnim komentarjem, ki bi razložil razvoj podjetja skozi petindvajset let ker kot sem uvodoma povedal, težko jih je enostavno podajati in pri tem zajeti vse različne pogoje (npr. višine provizij,

tečaje valut, inflacije, restrikcije, včasih malo monopolizma in še in še). Zato bo verjetno najbolj prav, da posamezne podatke vsak sam oceni in primerja z ozirom na prej navedene razlike. Povem naj samo to, da so vse številke zbir Avtotehne

Prvi direktor Avtotehne tovariš Janez Zupančič ob slavnostni otvoritvi leta 1953

ALJA BEHRENDIS

Danes objavljamo

IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE ZA INFORMIRANJE IN KOMUNICIRANJE V ZDRUŽENEM DELU

V sestavku o izobraževanju in usposabljanju delavcev, ki se ukvarjajo z informiranjem in komuniciranjem v združenem delu, želimo govoriti o osebnosti komunikatorja v OZD, o nujni in stalni povezanosti njegovega dela z izobraževanjem ter o zanj najprikrajnejših metodah in oblikah dela. Naše ugotovitve pa se seveda ne nanašajo samo na organizatorje obveščanja, marveč v enaki meri veljajo za prav vsakega udeleženca v samoupravnem komuniciranju. Zato bo prav, da nekatere trditve še bolj razčlenimo. To moramo storiti tudi zato, ker je izobraževanje in usposabljanje za samoupravno sodelovanje in medsebojno obveščanje dejansko sestavni del splošne naravnosti **sindikalnega delovanja, čeprav se v tem iz najrazličnejših vzrokov marsikdaj enostavno ne sporazumemo.**

Informiranost, usposobljenost za samoupravljanje in motivacija za sodelovanje spadajo med subjektivne determinante, od katerih je odvisen uspeh samoupravljanja: 1. informacije morajo biti dostopne in uporabne, morajo ustrezati po vsebini, obliki in obsegu, morajo biti objektivne, razumljive in zanimive, ažurne in optimalne, tj. nepreobširne in ne preozke, da bodo ustrezale sredini, ki so ji namenjene; 2. usposobljenost samoupravljalcev za dojetje informacij in za samoupravljanje je najožje povezana z njihovim nenehnim izobraževanjem za življenje in zato vključuje tudi vzgojno komponento; 3. motivacija za sodelovanje je med najpomembnejšimi subjektivnimi faktorji — človek je lahko dobro informiran, ustrezno usposobljen za dojetje informacij, toda če noče ali ne želi sodelovati, je vse zaman.

Govorimo o znanju in informiranosti. Vsebinska razlika med tema terminoma je velika in moramo se je zavedati, da ne bi zahajali v nepotrebne nerodnosti.

Izobraževanje je vedno organiziran dvojni proces intencionalnega in sistematičnega prenašanja in usvajanja znanja, vse, kar tega ne vsebuje, pa je informiranje. Z drugimi besedami: znanje se nanaša na sistem spoznanj, pridobljenih na metodološko neoporočen način, in ima trajnejšo vrednost. Sistem znanja ne nastaja avtomatično, ampak si ga mora posameznik sam zavestno in vztrajno graditi. Informacije pa pojmujejo strokovnjaki kot »vsebinsko vsega tistega, kar izmenjujemo z zunanjim svetom, ko se mu prilagajamo in to vplivamo nanj«. Za informacije ni nujno, da globlje zadevajo naše dojetje, zato niso tako trajne kot znanje. **Vaših se informacije tako nakopičijo, da**

jih nočemo več ne brati ne poslušati ne gledati, da se na nek način notranje zapremo pred njimi.

Ko se izobražujemo, se učimo. Seveda pa sama navzočnost v izobraževalnem procesu še ne pomeni hkrati tudi učenja, zlasti ne, če je izobraževalni proces zastavljen zgrešeno. In obratno: ne učimo se samo takrat, kadar se izobražujemo, ampak vedno, kadar se sami doživljamo spremembe, saj se učimo ob lastnih doživetjih in izkušnjah ali ob izkušnjah, ki nam jih posredujejo drugi, to je ob informacijah. Če torej informacije v sebi zavestno predelamo in jih vključimo v svoje v sistemu povezano znanje, da postanejo naša last, naše prepričanje, se učimo. V nasprotnem primeru govorimo le o informiranosti, to je o zaznavanju stalnih sprememb v okolju, kar zahteva od nas seveda ustrezno reakcijo, vedenje — nje, bo seveda odvisno od kakšno pa bo naše reagiranje, bo seveda odvisno od tega, kar nosimo v sebi, torej tudi od našega znanja.

Preden se lotimo posledic, ki iz povedanega izhajajo za izobraževanje in usposabljanje udeležencev v samoupravnem obveščanju, si moramo ogledati isti problem še iz dveh strani: **prvič, da med drugim tudi brez ustreznega informiranja in komuniciranja v združenem delu ni takega samoupravljanja, kakršnega si želimo; in drugič, da je brez ustreznega razgledanosti in usposobljenosti za razumevanje in uporabo informacij težko v samoupravnem sistemu ponuditi združenem delu kaj več.** V vseh primerih lahko rečemo: kakor vsak drugi činitelj samoupravljanja, če ga vzame izolirano, lahko tudi informiranost negativno determinira uspeh samoupravljanja. **Če namreč samoupravljalca ni informiran, ne more ne samostojno in uspešno samoupravno odločati. Je oviran. Toda: lahko dobi tudi najkvalitetnejše informacije, pa bo kljub temu še vedno slab samoupravljalca, če ne bo znal sprejeti informacij razumeti in jih ustrezno uporabiti; če pa tega ne zmore, bo navzven pogosto videti tako, kot da čisto preprosto ne želi biti informiran in ne želi sodelovati v samoupravljanju. To pa je za komunikatorje v združenem delu verjetno ključna ugotovitev in tu je treba zastaviti delo na nov, boljši način.**

O dostopnosti informacij govorimo v dvojnem smislu: **da so pri roki tedaj, kadar so potrebne, in da so vsakomur razumljive, sicer so pismo s sedmimi pečati; prvič gre za uporabo informacij, zato govorimo tudi o optimalni informaciji za določeno okolje in s tem vselej tudi o enostavnem (v smislu**

razumevanja) poročilu. Ob tem pa so nas izkušnje že poučile, da se poenostavljanjem ne moremo v nedogled — če namreč to preseže razumne meje, postaja informacija celo vedno težje dojemljiva in se nazadnje spremeni v dezinformacijo.

Pravijo sicer, da se je o konkretnem najlaže sporazumevati in da je težje z bolj abstraktnimi pojmi. Vendar je ostajanje na konkretnosti za današnji čas premalo. Izkušnje kažejo, da celo opisi konkretnih dejstev ne pomenijo vsakomur istega; podatki pač nimajo svoje lastne logike, ki bi peljala k isti predstavi in istemu spoznanju pri vseh ljudeh. In ker se moramo izobraževati med drugim tudi za to, da bi se med seboj bolje sporazumevali, ne gre več samo za strokovno izobraževanje, marveč v prvi vrsti za splošno izobraževanje in marksistično izobraževanje

Tako usmerjeno in permanentno izobraževanje **terja od nas** — kot že rečeno — **dinamika današnjega časa, da bi zavestno in samozavestno spreminjali medsebojne odnose v graditvi naše samoupravne družbe.** Pripravljenosti za delo in izobrazbi iz redne šole (ne glede na stopnjo) je treba na vsak način — in v tem še zaostajamo — dodati usposobljenost za samoupravljanje in za prosti čas. Jasno je, da je delitev izobraževanja na izobraževanje za delo, za samoupravljanje in za prosti čas le pogojna in da se vse te vrste izobraževanja med seboj tesno prepletajo, so eno, vse pa dajejo skupno podobo o vedenju vsakega posameznika in v njegovi komunikaciji z drugimi.

Moramo sprejeti, da je med najintimnejšimi željami vsakogar ne samo biti vključen v človeški svet, v svet odraslih, to je v svet produkcije in reprodukcije, ampak v tem svetu tudi aktivno sodelovati, biti njegov pomemben člen in prispevati k njegovemu spreminjanju sebi in drugim v prid. To je v človekovi naravi. Zato tudi posameznik čuti največje trenutke sreče tedaj, kadar se vede po svojih vrednotah in ugotavlja, da je njegovo ravnanje in delo v okolju ugodno sprejeto, priznano. **Psihologi pravijo, da človeku pohvala in graja nista osnovna motivacija za aktivnost, in tudi želja po uspehu še ne, temveč predvsem doživetje, da je nekaj prispeval, in pomen, ki ga pripisuje tej prispevnosti.** V tem vidi človek svoj osebni uspeh, možnosti za svoj razvoj in pogoje za zdravo uveljavljanje na delu, v družbi, povsod — od tod želja po oblikovanju lastne osebnosti, da bi bili koristni člani skupnosti.

Prيرهjeno po Sind. INF.

Spoznavajmo razčlenitev kontnega plana

RAZRED 4 — STROŠKI

Lahko rečemo, da je razred 4 — stroški, najbolj razumljiv saj se v splošnih diskusijah o rezultatih običajno največ razpravlja o stroških. Stroški so važen element formiranja dohodka, ter s tem poslovnega rezultata. Knjiženja grede po naslednjih kontih:

- 40 Materialni stroški
- 400 Porabljene surovine in material
- 401 Porabljena energija
- 402 Transportne storitve
- 403 Storitve vzdrževanja delovnih sredstev
- 41 Drugi stroški
- 410 Neproizvodne storitve drugih
- 411 Avtorski honorarji
- 413 Dnevnice za službena potovanja v Jugoslavijo
- 414 Dnevnice za službena potovanja v tujino
- 415 Terenski dodatki
- 418 Druga povračila stroškov
- 42 Amortizacija
- 420 Amortizacija po predpisanih minimalnih stopnjah
- 44 Prevzete vrednosti skupnih proizvodov
- 440 Prevzete vrednosti skupnih proizvodov od kmetov
- 441 Prevzete vrednosti skupnih proizvodov od delovnih ljudi
- 45 Vkalkulirani del dohodka
- 450 Vkalkulirana amortiza-

cija nad predpisano stopnjo

- 451 Vkalkulirani del dohodka za delovno skupnost
- 452 Vkalkulirani davki in prispevki
- 453 Vkalkulirani drugi del dohodka
- 455 Vkalkulirani osebni dohodki

49 Razporeditev stroškov

490 Razporeditev stroškov

Že hitri pregled razreda 4 nam pokaže, da so vsi tisti poslovni dogodki na katere lahko vplivamo knjiženi na kontih 400—420. Pri vkalkuliranem delu dohodka pa se mora opraviti obračun po predpisanih stopnjah ali samoupravnih sporazumih ter so obračuni na kontih 83 in 84.

Kot ste že v dosedanjih nadaljevanjih videli je kontni plan že zajel:

- Osnovna sredstva, dolgoročne plasmaje, sredstva za posebne namene.
- Denarna sredstva in terjatve.
- Tekoče obveznosti iz vseh naslovov.
- Material in droben inventar.

Taka struktura razdelitve je logična ter nam kot na dlani pokaže, da moramo imeti najprej bazo in denar, ali sredstva, da bi lahko začeli s proizvodnjo, kar bomo opisali v naslednjih poglavjih.

RAZRED 6 — PROIZVODNJA IN ZALOGE PROIZVODOV IN BLAGA

- 60 Proizvodnja
- 600 Proizvodnja, nedovršeni proizvodi, polproizvodi in deli
- 605 Proizvodnja, nedovršeni proizvodi, polproizvodi in deli za katere se uporabljajo sredstva drugih
- 649 Odmiki od cen za goizvodnjo, nedovršene proizvode, polproizvode in dele
- 63 Gotovi proizvodi
- 630 Gotovi proizvodi na skladišču
- 631 Gotovi proizvodi za fazno proizvodnjo oziroma za vgraditev v notni proizvod
- 632 Gotovi proizvodi in storitve v obračunu
- 639 Odmiki od cen za gotove proizvode
- 64 Gotovi proizvodi iz proizvodnje, za katero so bila uporabljena tudi sredstva drugih
- 640 Gotovi proizvodi na skladišču
- 641 Gotovi proizvodi za fazno proizvodnjo oziroma za vgraditev v notni proizvod
- 642 Gotovi proizvodi na poti
- 645 Gotovi proizvodi in storitve v obračunu
- 6 49 Odmiki od cen za gotove proizvode
- 65 Proizvodi od proizvajalcev
- 650 Proizvodi, prevzeti od

proizvajalcev na skladišču

- 652 Proizvodi, Prevzeti od proizvajalcev na poti
- 655 Proizvodi in storitve, prevzeti od proizvajalcev, v obračunu
- 659 Razlika v ceni za prevzete proizvode
- 66 Blago
- 660 Blago na skladišču
- 661 Blago v prodajalni
- 662 Blago na poti
- 665 Blago v obračunu
- 669 Razlika v ceni za blago
- 67 Blago, prejeto v konsignaciji in komisijsko
- 670 Blago, prejeto v konsignaciji
- 671 Blago, prejeto v komisijsko prodajo
- 679 Razlika v ceni za blago v konsignaciji in komisijski prodaji
- 69 Vkalkulirani dohodek v zalogah
- 690 Vkalkulirani dohodek
- 699 Vkalkulirani dohodek, vsebovan v prodanih proizvodih

Iz tega razreda za Avto-tehno pridejo v poštovano konti 64, 65, 66, 67, 69 ker naša dejavnost nima lastne proizvodnje niti ni povezana tako, da bi uporabljala ostale konte razreda 6. Razred 5 je prost!

V Poreču: Keršan Bor servisler YAMAHA (s temnimi očali) in J. Oblak, tehnični TOZD — Servisi

NAVTIKA - izziv tudi AVTOTEHNI?

S tem, ko je Avtotehna prevzela Zastopstvo YAMAHA — izvenkrmini motorji, še ne moremo trditi, da smo zares posegli na nesluteno močno nautično, ali če že hočete motonautično tržišče. Priznati pa je vendarle treba, da je to prvi korak v tej smeri. Če bo dovolj »poslovnega posluha« za to področje v naši hiši, se nam odpira velika priložnost za nove poslovne uspehe. Zakaj nautični turizem je pri nas šele na začetku in se skokovito razvija. S tem prispevkom bom zato poskušal te svoje misli pojasniti.

Dne 8. 9., 9. 9. in 10. 9. 1978 je bilo v Poreču, točneje v ČERVAR—PORAT Marini prvo srečanje nautičarjev pod naslovom »Internacionalni Jadranski Susret Nautičara Poreč '78 ali IJSN 78. Tega srečanja in razstave smo se udeležili tudi mi kot zastopniki YAMAHA izvenkrminih motorjev. Ta srečanja v obliki velike razstave tako domačih kot tujih izdelovalcev nautične opreme (od plovil do motorjev in ostale pripadajoče opreme) ter turističnih

nih delavcev in novinarjev naj bi postala tradicionalna. Tokrat pa smo se v takšem številu zbrali prvič.

S to organizacijo so pridelitelji zares veliko doprinesli k razvoju te turistične panoge. Na tiskovni konferenci oz. za okroglo mizo so se prisotni prvič odkrito pogovorili, kaj nam ta sodobna veja turizma sploh prinaša, podanih je bilo več statističnih podatkov o razvoju nautike ter o trenutnem stanju naših tozadevnih kapacitet. Ta razgovor z vsemi podatki in pripombami poznavalcev nautike je močno koristil prisotnim proizvajalcem tako domačim kot tujim in seveda nam zastopnikom tujih proizvajalcev nautične opreme. Nanizal bom nekaj na hitro zabeleženih podatkov iz sicer zelo široke debate.

Čeprav je pri nas nautični turizem in sploh tržišče šele v razvoju, pa podatki kažejo, da s hitrimi koraki lovimo zamujeno. Prav zato moramo paziti, da se učimo na napakah tujih že razvitih dežel, da bomo lahko toliko hi-

treje ujeli naše sosede. Tako kot na cestah, kjer je poplava vozil dokaj hitro prehitela razvoj cestnega omrežja, se že opaža na vodah enako. Ze zdaj na začetku »nautičnega booma« je številčno močna »plovna flota« prehitela razvoj spremljajočih objektov kot so npr. Marine. Prav tako caplja razvoj domače opreme za nautiko. Samo v letu 1977 je bilo na Jadranu izdanih 36.000 dovoljenj za plovila, od teh na teritoriju Istre ca. 20.000! Pri vsem tem pa na Jadranu niso več kot štiri Marine, ki so to približno v pravem pomenu besede.

Zato se v Červar-Porat gradi prva Jadranska Marina, ki bo zares polna. Ambiciozni Porečani jo gradijo ob izkušnjah tujih že uveljavljenih Marin, tako da bi naj ne ponavljali njihovih začetnih napak ter kar najhitreje ujeti korak z njimi. Za enako pa so izrazili željo prisotnim proizvajalcem in zastopnikom za okroglo mizo! Torej naši proizvajalci čolnov naj slede razvoju in potrebam zaenkrat v Jugoslaviji. Vsako leto je

povpraševanje večje kot ponudba, npr.: Pri Elanu ne dohajajo potreb — so razprodani. Kvarner plastika, ki ima tudi lep izbor plovil, vendar malo manj »fine obdelave« je prav tako razprodana. Kombinacijo »ŠPORT« iz Beograda prav tako nima problema s prodajo svojih gumijevih plovil, Jugoplastika trdi isto! Če pa pristejemo še privatne izdelovalce plovil, potem se nam že pokaže slika veličine in moči nautičnega tržišča.

Torej lani 36.000 izdanih dovoljenj za plovila, letos do 7. meseca po podatkih že ca. 20% presežena lanska številka nam lahko pove, koliko motorjev je potrebnih letno za vsa ta plovila. Zato TOMOS trdi, da mu prodaja »playega programa« cvete. 75% (približno) izvažajo, ostalo potem res ni problem prodati doma. Zastopniki nam konkurenčnih zastopstev izvenkrminih motorjev trde, da se vrti število prodanih motorjev od 300 do 500 enot! Seveda so to že renomirane firme kot so MERCURY, PENTA ARCHIMEDES itd. In kje smo mi?

Lani smo začeli s prodajo iz konsignacije YAMAHA izvenkrminih motorjev in do 31. 12. 1977 prodali prvih 68 motorjev. Letos do 31. 8. 1978 pa smo prodali že 110 motorjev. To je uspeh, če vemo, da do junija meseca praktično nič nismo storili za propagando YAMAHIH motorjev. Seveda pa je to skoraj nič napram veliki količini plovil, vendar nas mora to le še stimulirati, da se trudimo s še večjo prodajo. Zaradi močne konkurence moramo izkoristiti popularnost YAMAHA in jo še propagirati. Junija smo začeli z obveščanjem javnosti o YAMAHA motorjih za čolne v »Avto Magacinu«, reviji »SAM« in Življenje in Tehnika. Odziv se je takoj poznal pri prodaji. (Samo junija je bilo prodanih 30 motorjev). Zdaj, ko smo se udeležili srečanja Nautičarjev v Poreču, je pomembno dejstvo, da so nas »opazili« no-

vinarji. Saj smo jih edini »pogostili« poleg razstavljenih motorjev in pripravljenih pismenih gradiv še s praktičnimi demonstracijami YAMAHA motorjev na čolnih! Tako kot predstavniki tiska so tudi organizatorji bili zadovoljni s predstavitevjo YAMAHE. Ze v ponedeljek 11. 9. 1978 so se pojavili prvi kupci, ki so si ogledali YAMAHA v Červarju.

Pri vsem tem je jasno, da moramo s profesionalnim pristopom izkoristiti prve korake nautičnega turizma pri nas. Tržišče je nesluteno močno, in bi vsekakor lahko dobro prodajali, če bomo pripravljeni. To pa naj bi bil izziv za Avtotehno!

Kupec zahteva kompleksno ponudbo, v tem primeru kupuje **motorni čoln**, želi čoln s pripadajočim motorjem. Veliko manj kupcev, ki že imajo čoln, pa iščejo le motor. Torej izkoristiti bi morali svoje kapacitete, svojo prodajno mrežo v Jugoslaviji in ob sodelovanju vseh TOZD organizirati kompleksno ponudbo. YAMAHA je že »prebila led« in opozorila nas tudi v Jugoslaviji. Tu naj bi ne bilo več problemov ob pravilnem nadaljevanju plasiranja (TOZD ZASTOPSTVA). Seveda slednje ne gre brez dobrega servisa, ki pa se je že tudi afirmiral, vendar smo slišali, da v Červar-Porat pri gradnji Marine načrtujejo tudi dober servis. Morda bo tudi tu še kaj za nas (TOZD SERVISI)? Da pa bi bila ponudba kompleksna, mora Avtotehna ponuditi kupcu tudi čoln — domačih proizvajalcev saj je izbira dovolj široka, pa še možnost kredita je tu. Torej možnost za TOZD TRGOVINA — in Avtotehna lahko ponudi kupcu praktično vse, če kupuje npr. gliser!

Vprašanje je, če bomo zdaj, ko je pravi čas za novo dejavnost, ki s hitrimi koraki lovi zamujeno, znali uskladiti svoje delo. Priložnost se nam ponuja, možnosti imamo velike, ljudi in dobro voljo pa tudi!

G. D.

Mi med seboj

Ni prvič, da je naše uredništvo organiziralo med delavci posameznih delovnih enot majhno anketo, kot je na primer ta, ki vam jo danes predstavljamo. Je pa res, da je ena redkih, ki jo objavljamo, kajti zgodilo se je že, da so se nekatere razblinile v nič na samem začetku. Temu so botrovali nerazumevanje, predsodki (češ — to bodo brali tudi drugje) in včasih čudna vprašanja — kdo in zakaj si to sploh zmišljuje? Kaj hočemo, učimo eno, delamo pa drugače. Nekajkrat smo že zapisali, da mora biti interni časopis tisti medij, ki pomaga vsem, da se med seboj spoznamo, da se pisano besedo razložimo naše želje, naloge, načrte, itd. To pa lahko dosežemo na več načinov. Prvič z dobro voljo posameznika, ki je pripravljen razložiti svoje stališče in predloge, drugič z zahtevo, da tisti, ki so po poslovnih strani zato zadolže-

ni in ne zadnjič, z eno od mnogih možnosti — z anketo.

Tako smo tokrat postavili delavcem blagovnice na Titovi 36 devet vprašanj:

1. **Ste član TOZD Trgovina, delate pa konkretno v blagovnici. Povejte nam, ali poznate svojo TOZD? Tu mislimo predvsem, ali ste dobro informirani, ali poznate poslovno politiko, ali so vam poznana prizadevanja drugih služb za razširitev vašega programa?**

2. **Ali poznate plan prometa in stroškov vaše blagovnice?**

3. **Koliko bruto prometa morate realizirati, da z ozirom na plan ne zaidete v izgubo?**

4. **Ali poznate problematiko sodelovanja med vašo TOZD in ostalimi v DO?**

5. **Slišali smo, da je blagovnica slabo obiskovana. Kaj menite vi, je to zaradi**

slabe založenosti oziroma asortimenta blaga?

6. **Kako opravljate nabavo blaga, namenjenega prodaji, in ali lahko vplivate na asortiment in količino?**

7. **Kako se vi konkretno udeležujete v TOZD (poslovno, samoupravno, družbeno-politično)?**

8. **Kaj predlagate za izboljšavo, oziroma kaj bi vi storili z blagovnico?**

9. **Ali nam lahko zaupate, s čim se bavite v prostem času?**

Odgovore smo v uredništvo dobili od vseh anketirancev. Vendar bi naš prispevek bil predolg, če bi hoteli navesti vse po vrsti. Zato smo se odločili, da jih predstavimo združene tako po vsebini in po vrstnem redu. Poglejmo:

— Enotno ugotavljajo, da je v informacijskih sredstvih odmerjenega bolj malo prostora. Pravih informacij o težavah TOZD Trgovina oziroma blagovnice ni. Tudi jim niso poznana prizadevanja drugih služb DO za razširi-

tev programa, so pa slišali o nekakšnem povezovanju z industrijo. Ni pa jim znano, kako je mogoče, da zastopniško blago Avtotehne prodajajo druge DO, kar je razvidno iz reklam v dnevnem časopisu.

— Vsem je poznan plan prometa v blagovnici, nič pa ne vedo o stroških. Pravijo, da jim še nihče ni prikazal npr. koliko stane salon Opel vozil.

— Na tretje vprašanje so odgovorili zelo kratko, in sicer, da je plan prometa blagovnice z ozirom na število zaposlenih, zalog in asortimenta blaga nerealno postavljen.

— Nimajo urejenih dohodkovnih odnosov s TOZD Zastopstva. Imajo sicer sporazum na papirju, niso pa ga še sprejeli samoupravni organi.

— Kljub novemu reklamnemu stolpu na Titovi 36 iščejo stranke našo blagovnico z lučjo pri belem dnevu. Dodali so še, da je asortiment slab ter da namesto

ponudbe blaga in zastopniškega programa ponujajo blago, ki ga je moč najti v vsaki trgovini.

— Nabava robe se odvija zelo neurejeno. Kljub lastni nabavni službi nabavlja blago šef blagovnice ali poslovodja oddelkov. Na asortiment ali količino ostali nimajo vpliva.

— Odgovori na sedmo vprašanje so bili skromni in nekonkretni. Nekdo je napisal: »Moje udejstvovanje v TOZD oziroma v blagovnici se odvija po vrstnem redu vprašanj«.

— Iz odgovorov na osmo vprašanje izluščimo naslednje misli:

Blagovnica naj bi bila to, za kar je bila ustanovljena — okno DO v svet. Ustanovljena je bila v splošno korist Avtotehne. Po dveh letih obratovanja smo na samem repu DO, čeprav delavci tega niso krivi.

To bi zaenkrat bilo vse.

Vsi lahko vprašajo — kdo bo odgovoril

Kdor čaka, dočaka! Predstavljamo vam odgovore na prvi dve vprašanji tovarišic D. Varge in A. Smolej. Zaradi obsežnosti odgovora na tretje vprašanje bomo le-tega izpod peresa tovariša Z. Ogrinca objavili v dvanajsti številki Glasila.

Ur.

1. Koliko samoupravnih aktov potrebuje delovna organizacija Avtotehna oz. TOZD?

Na to vprašanje ni mogoče odgovoriti preprosto, ker število samoupravnih splošnih aktov, ki naj bi jih imela delovna organizacija oz. TOZD, ni nikjer določeno. Pojem samoupravnih splošnih aktov zajema družbene dogovore, samoupravne sporazume, ki na splošno urejajo samoupravne odnose, ter statute, pravilnike, sklepe, s katerimi se na splošen način urejajo določena vprašanja; poslovniške itd. Vsekakor mora delovna organizacija in temeljne organizacije imeti statut, glede ostalih samoupravnih splošnih aktov pa določa 610. člen Zakona o združenem delu: »Samoupravni sporazum in statut določata, kateri samoupravni splošni akti morajo biti sprejeti v OZD, drugi samoupravni organizaciji in skupnosti, vprašanja, ki jih urejajo ti akti, kdo jih sprejema in po kakšnem postopku.«

Statuti TOZD določajo v 208. in posredno v 26. členu katera vprašanja se urejajo s samoupravnimi splošnimi akti. Predvsem morajo TOZD imeti samoupravne splošne akte: o združevanju dela delavcev v TOZD, o združevanju v delovno organizacijo, o osnovah plana TOZD, o osnovah in merilih za delitev čistega dohodka in sredstev za osebne dohodke ter skupno porabo, o ugotavljanju in obračunavanju celotnega prihodka, dohodka in čistega dohodka, o računovodstvu in knjigovodstvu, o inventuri, interni kontroli in obveščanju delavcev o rezultatih poslo-

2. Katere samoupravne akte že ima delovna organizacija in katere še potrebuje?

Na nivoju delovne organizacije imamo naslednje samoupravne splošne akte:

1. SS o združitvi v DO,
2. SS o razporeditvi sredstev pravic in obveznosti na novo organizirane TOZD,
3. SS o osnovah gosp. plana in plana poslovanja v letu 1978,
4. SS o skupnih osnovah in merilih pridobivanja, ugotavljanja in razporejanja dohodka in razporejanja sredstev za OD in skupno porabo,
5. SS o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih delavcev TOZD z delavci DSSS,
6. SS o organiziranju in izvajanju DS,
7. SS o oblikovanju, ugotavljanju in delitvi sredstev za OD delavcev v TOZD in DSSS »AT«,
8. SS o oblikovanju in uporabi sredstev skupne porabe in o oddajanju stanovanj delavcev v uporabo,
9. SS o varstvu pri delu,
10. SS o pravicah in obveznostih do usposabljanja in izpopolnjevanja,
11. Pravilnik o knjigovodstvu v DO »AT«,
12. Pravilnik o ureditvi izdajateljskih razmerij,
13. Pravilnik o urejanju in izdajanju časopisa,
14. Pravilnik o nagrajevanju časopisnih prispevkov,
15. Pravilnik o določanju tajnih podatkov LO in načinu njihovega zavarovanja,
16. Pravilnik o organiziranju in delu SDK,

vanja, o samoupravni delavski kontroli, o splošnem ljudskem odporu, o organizaciji in izvajanju ukrepov družbene samozaščite, o načinu oblikovanja cen proizvodov in o prodajnih pogojih, o varstvu pri delu, o požarnem varstvu, o izumih in tehničnih izboljšavah, o delu zborov delavcev, delavskega sveta in njegovih izvršilnih organov, o delu delegacij v TOZD.

Glede samoupravnih splošnih aktov delovne organizacije pa določa 140. člen Samoupravnega sporazuma o združitvi v delovno organizacijo Avtotehna takole: »Samoupravni splošni akti delovne organizacije urejajo uresničevanje tega sporazuma, določajo načela organizacije in poslovanja, določajo medsebojne pravice in obveznosti ter druga vprašanja, pomembna za delo delovne organizacije in za uresničevanje družbenoekonomskih in drugih samoupravnih pravic in obveznosti delavcev združenih temeljnih organizacij.«

Vprašanja, ki morajo biti urejena s samoupravnimi splošnimi akti, so podrobneje določena v številnih predpisih in samoupravnih aktih in jih ni mogoče taksativno naštet. Povsod, kjer je določeno, katere samoupravne splošne akte naj bi imela delovna organizacija oz. TOZD, je namreč uporabljena formulacija »mora imeti zlasti...« ali pa je ob koncu naštevanja dodatek »... in druge samoupravne splošne akte.«

Nekaj aktov je še v pripravi ali v postopku sprejemanja.

17. Pravilnik o prenosu denarnih sredstev,
18. Pravilnik o osebnih zaščitnih sredstvih,
19. Pravilnik o načinu oblikovanja cen za proizvode in storitve ter o pogojih za prodajo proizvodov in opravljanju storitev,
20. Pravilnik o požarnem varstvu,
21. Navodilo o raznem delu z viličarji,
22. Pravilnik o delu DSZ,
23. Pravilnik o delu LO,
24. Poslovnik o delu odborov za LO,
25. SS o varstvu pri delu,
26. Pravilnik o opremi in postopek za nudenje prve pomoči in organiziranju reševalne službe za primer nesreče pri delu in hujskih nesrečah,
27. Pravilnik o pravicah, dolžnostih in odgovornostih delavcev iz varstva pri delu,
28. Pravilnik o periodičnem poizkusu delovnih priprav in naprav, ekološke meritve, zdravstveni pregledi, poučevanje in vzgajanje s področja varstva pri delu,
29. Pravilnik o varstvu pri nakladanju in razkladanju tovornih motornih vozil,
30. Pravilnik o varstvenih ukrepih v servisnih delavnicah in garažah,
31. Pravilnik o izobrazbi in drugih pogojih za opravljanje ZT poslov.

Na nivoju TOZD oz. DSSS pa imamo:

1. SS o združevanju dela delavcev v TOZD (oz. DSSS),
2. Statut TOZD (oz. DSSS),
3. Pravilnik o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD,
4. SS o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu,
5. SS o sistematizaciji in opisu delovnih mest,
6. SS o osebnih dohodkih TOZD (oz. DSSS),
7. Pravilnik o premakljivem delovnem času.

Novo vprašanje — AKTUALNE ŠTEVILKE

V zadnjem času je ponovno veliko govora o informiranju. Zato sem se odločil, da prosim pristojno službo v DSSS, naj v GLASILU ali v INFORMACIJAH objavi podatke o:

1. Opravljenem nadurnem delu
2. Neplačanih računih članov Avtotehne
3. Najvišjem in najnižjem osebnem dohodku
4. Reprezentančnih stroških
5. Izplačanih potnih stroških
6. Stroških propagande

Podatki naj se po možnosti objavijo za lansko leto ali pa vsaj za letošnje prvo polletje, in sicer po TOZD in DSSS.

Zadnje tovrstno informacijo smo dobili še v starem ciklostiranem GLASILU Avtotehne št. 4 z dne 14. 6. 1974 pod naslovom: »SAMO ZA INTERNO UPORABO«.

Kot delavec Avtotehne in kot član uredniškega odbora našega GLASILA mislim, da bi bil po štirih letih zopet čas za objavo takih aktualnih števil.

**J. KONČAN in
S. ŽIGON**

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem članom kolektiva in samoupravnim organom za vstransko pozornost, obiske in finančno pomoč, ki so mi jo izkazali v času mojega zdravljenja posledic prometne nesreče.

Vida BIZJAK

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem vsem sodelavcem, ki so mi izrazili sožalje ob smrti moje matere, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Franc ing. Rober

MORAMO SE OPRAVIČITI!

V prejšnji številki našega časopisa (Glasilo št. 10) smo vas »OBVESTILI«, da bomo odgovore na (že objavljena) vprašanja tovarišic D. Varga in A. Smolejeve posredovali v INFORMACIJAH in dalje, da je 3. 10. ob 17. uri sestanek upokojencev.

Zgodilo pa se je drugače. Glede odgovorov na tri vprašanja povejmo tole: do 5. 10. še nismo prejeli odgovora na tretje vprašanje, zato seveda nismo izdali posebne številke INFORMACIJ. Končno smo se odločili, da to objavimo v Glasilu.

Glede sestanka upokojencev pa je bilo naše obvestilo brezpredmetno, ker je časopis izšel po navedenem datumu. Vzrok za to je tehnične narave. Med izdelavo »stavka« in »ogledalom« je prišlo do tehničnih ovir.

Prosimo vas, da upoštevate navedene težave in nam oprostite.

Hvala.

Uredništvo

Iz odgovora na 1. vprašanje izhaja, da ni mogoče točno odgovoriti, katere samoupravne splošne akte še potrebujemo. Napačen bi bil preprost račun: akti, ki jih po predpisih moramo imeti, minus akti, ki jih imamo, je enako akti, ki jih potrebujemo. Za nekatere akte ni nikjer določeno, da jih moramo imeti, pa se vendarle kaže potreba po njih in jih bo treba prej ali slej sprejeti.

Iz zastavljenih vprašanj med vrsticami izhaja sicer zelo razširjeno mnenje, da je samoupravnih splošnih aktov preveč. Naše mnenje je, da bi moralo biti čimveč vprašanj urejenih v samoupravnih aktih, seveda na ustrezen način, se pravi tako, da je onemogočeno samovoljno ravnanje posameznikov in da ne prihaja do negotovosti in nejasnosti, po drugi strani pa je treba paziti, da se samoupravni odnosi ne utesnjujejo.

Precej nezadovoljstva povzroča tudi, kot pogosto slišimo, »stalno spreminjanje« samoupravnih aktov. Glede tega je treba reči, da je najpogostejši razlog spremembe samoupravnih aktov, sprememba zakonskih in podzakonskih predpisov, na podlagi katerih je bilo neko vprašanje urejeno v samoupravnih aktih. Vsekakor pa je res tudi, da noben samoupravni akt ne more biti popoln; vendar ne zato, ker bi bil slabo sestavljen, ampak zaradi zapletenosti samoupravnih in družbenih odnosov nasploh. Zato je potrebno neprestano spremljanje izvajanja samoupravnih splošnih aktov v praksi in vedno, kadar se pokaže možnost ustrežnejše ureditve nekega vprašanja, je bolje spremeniti akt kot zaradi nekakšne »stabilnosti« ali »kontinuitete« vztrajati pri manj ustreznih rešitvah.

Poudariti moramo, da je temeljni namen vsakega samoupravnega urejanja nadaljnji razvoj samoupravnih odnosov. Da bi bil ta namen dosežen, pa ni dovolj, da je samoupravni akt sestavljen v strokovni službi in da ga sprejme pristojni organ, ampak je potrebno konstruktivno sodelovanje vsakega delavca že pri pripravljanju ustreznega osnutka, predvsem pa pri uresničevanju samoupravnih aktov v praksi.

PRAVNA SLUŽBA

Od Ljubljane do Triglava . . . peš!

Nekoč je menda Levstik napisal »Popotovanje od Litije do Čateža« kot vzor lepega in pravnega slovenskega pisanja in to je še dandanes vsem v šoli več ali manj obvezno čtivo. Seveda že sam naslov tega pisanja pove, da tokratno popotovanje ni bilo narejeno v ta namen, temveč nekaj svojevrstnega doprinosu treh zagriženih (nekateri ožji člani familije sicer trde, da bolj norih kot zagriženih) slovenskih buč, k prostavi 200-letnice prvega pristopa na očaka Triglav. Seveda nočem trditi, da je ideja nova, saj je še nešteto hrbiolazcev prišlo iz Ljubljane do Triglava peš. Zato se je znanec Tone kot glavni planer in organizator pohoda odločil za svojevrstno varianto. No ja, težko je biti v časih množičnega romanja na Triglav sploh še originalen, saj so se že z mopedom povzpeli na ta romarski kraj slovenstva, da o drugih znanih in neznanih trikih ne govorimo. Pa vendar je Tone, bistra buča, le našel nekaj, vsaj po našem mnenju dokaj izvirnega. Od Ljubljane do Triglava peš, in sicer po sledi značne črte z maksimalnim odstopanjem ± 2 km.

Povabilo in ideja sta bili vabljeni in kljub bolj slabim kondicijskim pripravam v tej sezoni sem se vseeno odločil, da preizkusim svoje moči in hkrati dokažem, da člani PD Avtotehna tudi nismo kar tako od muh. Korajža velja, sploh pa sem si dejal, da je treba zaupati v angela varuha, ki naj bi v primeru preutrujenosti poslal slabo vreme z močnim dežjem, ki mi bo omogočil časten odstop.

V petek 8. septembra ob 4. uri zjutraj pred skupščino, zbornu mesto in odhod. Težko bi opisal začudenje dežurnega miličnika pred skupščinskimi poslopjem, ki je videl, kako so se pripeljale tri osebe moškega spola z nahrbtniki, (nekateri so imeli celo kredenco — žal je bila to moja malenkost), avtomobili so odpeljali, možakarji pa so glasno in jasno povedali, da gredo na Triglav. Jasno, kam pa sploh še gre Slovenec te dni v hribe. To je bilo jasno tudi miličniku, samo kaj je prevozno sredstvo. Kljub temu, da smo lepo povedali, da gremo od tu naprej le še peš, nikakor ni mogel verjeti in je samo zmajeval z glavo. Verjetno je bil prepričan, da smo prišli iz kolodvorske restavracije rahlo neuravnovešeni. Kaj kmalu sem tudi sam delil njegovo mišljenje, pa o tem kasneje, mislim tisto o neuravnovešenosti.

Tone je dal znak za odhod. Pogled na uro 4.01 in zakadili smo se proti Tivolju, drug za drugim v ravni vrsti, Tone, Vlado in mojih 85 kg, da o nahrbtnikih ne govorimo.

Tempo je hiter in tik-tak smo v Podutiku. Ajajaj! Novi copati in moje koleno, ki zanaščaj nagaja takrat, ko ni treba, sta mi dajala znake, da stvar ne bo šla gladko. Kratek postanek in bandažiranje.

Planinci AT na enem izmed pohodov na Triglav letos

V ranih urah smo že na Toškem čelu in Katarini. Vreme se drži in že uživamo v prečudovitem jutranjem razgledu po Dolomitih. Obetase lep dan. Žal na trenutke ne vidim vsega dobro, ker mi znoj teče s čela kot za stavo in mi tudi kilometer dolga frotirka ne bi pomagala.

Tone, živ kalkulator, stalno kontrolira, če hodimo s pravnim tempom in če smo pravočasno prišli do določenih mest v skladu s proračunom. Zaenkrat pohvaljeni in za nagrado počitek za zajtrk. Sveži kot rosa dirkamo naprej proti Sv. Jakobu. Specialke, ki jih Vlado in Tone stalno vlečeta iz žepov, nam pomagajo pri izbiri poti in hkrati stalno kontroliramo, da smo na načrtani poti. Seveda se ne moremo vedno držati uhojenih stez in poti in zato niso sicer tega mišljenja, vendar fant trditi, da qe to raj cele zadeve in po časi tudi sam začenjam verjeti, da je temu res tako.

Razgledi so res enkratni in odkrivam kraje in pogorja, ki so mi bila doslej nepoznana in sram me je, ker sem vedno lazil le po tistih »ta pravih hribih«. Mimo Govejka se priplazimo do sv. Mohorja. Ves trud in tiho psovanje, le zakaj po lojtrci gor pa po lojtrci dol, ko se že ves veseljni svet prevaža in vesokus po prežvečenem viterginu je v trenutku pozabljen. Ne vem, kakšen patrom je tale Mohor, vem le to, da nam je naklonil čudovit razgled po vsem slovenskem gorskem svetu. Pred nami so se razprostirale Karavanke, Kamniške, na drugi strani pa Škofjeloško pogorje in v ozadju Julijci z našim ciljem v prekrasnem dopoldanskem soncu. Visoko smo, pa vendar se iz doline sliši hrup civilizacije. Tako všeč mi je bil tale Sv. Mohor, da sem se zaobljubil, pa ne da mu prižgem svečo na Brezjih, temveč da ga še večkrat obiščem. S težkim srcem zapuščamo ta razgled in se

začnemo strmo spuščati v Poljansko dolino. Da smo bili kar visoko, občutim šele zdaj, saj se spuščamo po pobočju navzdol kot divji kozli. Vsaj tako meni Vlado, seveda pa je bil naslednji komentar k temu, da divji sicer nismo, ampak tisto drugo pa vsekakor. Naenkrat smo v dolini in nekaj kilometrov od Škofje Loke prečkamo Soro. Ne vem, kaj me bolj miha. Da bi skočil v Loko na mrzlo pivo ali da bi si namakal noge v vodi. Pa ni bilo možno ne eno ne drugo. Če bi šel v Loko, bi odstopil od planirane poti, je pač več kot 2 km vstran, vsaj tako sta mi prijatelja trdila, nog pa baje ni preveč zdravo namakati v mrzlo vodo. Krščen duš, fikslaudon. Glih treba mi je tega, se pridušam sam sebi. Vročje za umret, pir tako rekoč pred nosom, mi pa žejni preko vode.

Sicer pa ima vsak zakaj tudi svoj zato in ko smo ponovno začeli lesti v hrib, po Tonetovih zagotovilih zadnjič ta dan iz čiste doline, sem čisto pozabil na pir, ampak sem le iskal tiste dni, ko sem bil »mlad in urnih nog«, zdaj pa je ostal le »in«. Mimo Lubnika se vlečemo še naprej v smeri... kateri že, sam sveti Duh in naš Tone to vesta. Nekaj časa hodimo po grapah, kjer bi človek mislil, da še dolgo ni lazilo človeško bitje, pa si vseeno razočaran, saj najdeš tudi bogu za ritjo zračni filter od fička. Zadnji vzpon tega dne proti Ojstremu vrhu nad Železniki mi dokazuje, da so ljudje že od nekdaj vedeli dati prava imena. Moja kompanjona navkreber drvita kot bi ju navil, pa čeprav smo že več kot 10 ur na poti. Le navzdol sem jima kolikor toliko enak.

Sopiham kot upokojena lokomotiva, fanta me bodrita in nekako le zvečem sebe, kredenco in vse tisto, kar se vleče za menoj na vrh. Samo še dol do Ovčje vasi, kjer

je cilj tega dne. Hoja po cesti navzdol je prava muka za moje žulje, ki so po mojih občutkih že veliki »ko petobanka« in kar ne morem dočakati vasi. Za piko na i nas na koncu rahel dež pripravi do tega, da zvečemo na plan pelerine. Ob 17.30 smo v Ovčji vasi. Trinajst ur in pol do kozarca piva. V gostilni nas napote, kje naj povprašamo za prenočišče. Tam pa hec za počit. Gospodarica in mali sinek nas gledata kot čudo božje, ker glasno in slovesno izjavljamo, da želimo prespati na senu. V zadregi smo, ker smo prepričani, da niso preveč navdušeni nad tem. No, čez čas se izkaže, da se jim pač zdi popolnoma nemogoče, da dandanes še kdo spi na senu, saj je bil domači fantič kar hud, ko smo ga povprašali, če je že kdaj spal na skednju. Zakaj pa le, ko pa imamo jogi, jogi... iii. Gospodar je le postavil stvari na svoje mesto in hajd v vodoraven položaj.

Utrujen sem za razstavo, žulji so naravnost eksemplarični, seno diši res prvorazredno, pa kljub temu skoraj nič ne spim. Bolj si drgnem noge, da ne dočakam jutra z divjim »musklibrom« in molim angela varuha za dež. Pa ga ni — dežja namreč in k sreči tudi prva nadloga ni prehuda.

Dokaj hitro prispemo do Prtovča in se ustavimo vi hiši, kjer sta na razpolago žig in topel čaj. Medtem, ko sem hotel izveči svojo planinsko ugotovim, da se mi je jogurt v tetrapaku razlil po nahrbtniku in da vsa notranjost diši rajsko kot bohinja sirarna. Jeza in smeh, predvsem pa obilen zajtrk nas požene proti Ratitovcu. Kar hitro smo na sedlu, kjer se nam odpre pogled na Bohinjsko dolino in Julijce, le Triglav si je nadel kapo. Višina 1560 m, vsaj tako kaže specialka. O ljubi bog in vse tole bomo v kratkem zafurali in se spustili čez Bitenjsko planino do Nornja, da bi se še istega dne povzpeli do Vodnikove kočje na Velem polju. Nak, tole pa ne bo šlo.

Tisti trenutek sem bil pripravljen staviti za kaj več kot hladen pir pri Šestici, da tega filma ne bomo gledali.

To, da smo vmes še marsikaj prigarali, je seveda za mali dnevnik. Naj naštejemo le par stvari. V Nornju so nam prestavili most, čez katerega bi morali prečkati Savo Bohinjko (oziroma naša specialka je bila stara), na poključskem Koprivniku so vsi zmajevali z glavo, ko smo jih vpraševali za najkrajšo pot do Konjske doline in do Rudnega polja, v glavnem pa so vsi, ki smo jih spraševali, koliko je še do Rudnega polja, samo čudno zmajevali z glavo in vrteli s kazalcem okoli čela. Baje so nas imeli za svetnike, ali kaj podobnega, saj imajo ti okoli glave nekakšne krogce. A, ne! Sam sem si upal pripomniti, da nas imajo morda za norce, vendar sta bila Vlado in Tone odločno proti takim destruktivnim mislim. Vsem, ki se kdajkoli odločijo za spre-

hode po Pokljuki, pa resno svetujem, da naj nikar ne sprašujejo domačinov, kod se kam pride, ker vsak drugače pove, pa še predpogoj je, da želite priti do Šport hotela, kajti očitno je to orientir št. 1 na Pokljuki. Vsaj po naših izkušnjah sodeč velja za Poključane, da vsa pota vodijo do Šport hotela pa pika.

Potihem sem jim tudi sam pritrjeval, saj nas je že lovil mrak in prav nič si nisem želel prenočiti pod kakšno smreko sredi Pokljuke. Tema je res vrage in skoraj se je že tudi Tone sprijaznil z mislijo, da bi jo le ubrali po preizkušeni stezah in s tem prekršili naša pravila, ampak kot sem že uvodoma povedal, smo bili trmast kot hudič, nismo se dali in moja vodiča sta izvohala sredi gozda pot, ki nas je popeljala točno do Rudnega polja, ne da bi obiskali znameniti Šport hotel.

Na Rudnem polju smo svoje konje dobro napojili in nahranili, nato pa smo se ob baterijah zvečeli do Vodnikove. Med potjo so nam že znanzi, ki so se vračali, povedali, da je v vseh bajtah prostora toliko, da lahko spiš le stoji in še to na eni sami nogi, vendar nas to sploh ni motilo. Da je bila pot navkreber bolj vesela, sta skrbela dva domačina iz Koprivnika, ki smo ju dohiteli; v neskončnost sta navijala »Avsenike« in vase zlivala kačjo slino. Romantika, ni kaj! Napovedi o zasedenosti so bile točne in prečuli smo noč čepe. Nedelja — praznični dan že od nekdaj, za nas pa še bolj. Točno ob 10. uri stojimo na vrhu. Juhej, al smo kempelci, al'ne. Sam sebi sem všeč, pa čeprav smrdim, kot bi mesec dni tlačil zelje. Čestitamo si, sam še žigosam planinsko, fotografa pa žal nismo vzeli s seboj. Razgled lep, že dolgo nisem tako dobro videl s Triglava.

O poti navzdol ne preveč, saj jo že vsakdo pozna, več ali manj. Prvo do Doliča, pa do Sedmerih jezer in nato po najkrajši poti, čez Komarčo do hotela Zlatorog, kjer se pešačenje konča, in tudi je 7 zvečer. To, da v Zlatorogu ne dobiš požirka hladne pijače in da po pol 7 zvečer ni več avtobusa, ni za ta časopis, temveč za naslovno stran turističnega vestnika. Nam zadovoljstva to ni pokvarilo, noge pa me zato tudi niso prav nič več ali manj bolele. Čuden je bil le sprva občutek, da se kam lahko spet pripelješ. Od postaje v Ljubljani do taksija sem se komaj premikal, ker so mi noge na vlaku otrdele, kot bi jih tiščal dva dni v hladilniku. Vendar drugo jutro ni bilo tako hudo oditi v službo, le doplatov zaradi »malih žuljev« nisem najbolj normalno pregibal pa so vsi mislili, da sem postal platfusar. Pa nisem, le nekaj dni sem bil malce lažji in kljub 7000 m v seštevku premagane višine in tridnevni hoji sem zopet pri svojih kilah in enaki pameti. Če je prava, pa ne vem — to presodite sami.

Vaš vrlí član PD Avtotehne
Božo OSTERMAN

烈欢迎南斯拉夫同志

ERIKA ŽELEZNIK:

(»PRISRČNO DOBRODOŠLI JUGOSLOVANSKI TOVARIŠI«)

12 DNI NA KITAJSKEM

(1. nadaljevanje)

Na vrveh pred hišami (tudi na glavnih ulicah mesta) se suši pisano perilo in zračni posteljina. Vrvi so razpete vsepovsod, celo na bambusovih drogovi, ki so pritrjeni na okna in balkone; na njih najdeš obešeno od platnenih copat, belih rokavic, srajc, hlač, plaščev (Kitajci nosijo plašče iz vatiranega prešitega bombaža), do odevi, ki so pisano prešite in vihrajo v vetru kot zastave. Suši se tudi najrazličnejša zelenjava, na kose narezane svinjske kože, ribe, visijo omela, kletke s ptiči in murni, košare... skratka visi vse, kar se da obesiti in bo viselo, dokler se bo lastniku tako zdelo. Da bi kje kaj zmanjkalo (»leva roka desni žep«), tega na Kitajskem ni!

Ko opazujem velemestni vrvež, se mi zdi kot da vsi hitijo, da se jim mudi, pa ni tako. Kitajci delajo umirjeno in celo hitijo počasi. Na ulicah je zelo živahno. Vidiš, da si umivajo zobe, se čiščejo, na ulicah perejo perilo in zelenjavo. Ob robu pločnikov je mogoče videti grupe kvartarčev, okoli njih pa so »kibici«, na pločnikih so stajice z otroki, košare s kokašmi, tam zopet nekdo krpa oblačila, še malo dlje nekdo prav zavzeto bere knjigo...

VRTCI IN ŠOLE...

Starši pred prihodom na delo otroke oddajo v varstvo, ki je v vsaki komun. Vrtci so dostopni vsem, ki doma nimajo varstva.

Otroci se v vrtcu učijo veččin namiznega tenisa že pri petih letih. V začetku z žogico, ki je privezana na vrvice, eno leto kasneje (torej pri šestih letih), pa že igrajo »ta pravi« namizni tenis. S petimi leti začno tudi delati. Izdelujejo koristne predmete (sestavljanje verig za kolesa in motorje...) namenjene industriji. Gledati malčke, kako s spretnimi malimi prstki vstavljajo položke, zabijajo z malimi kladivci, je doživljeno.

Praviloma mora vsak Kitajec presedeti v šolskih klopih 10 let: — ko zapusti otroški vrtec, gre v osnovno šolo, ki traja 5 let, nato se vpiše v srednjo šolo, ki traja nadaljnjih 5 let, z razliko, da je razdeljena na triletno začetno in dvoletno višjo srednjo šolo.

Tov. Čaj — vodič iz Kitajske in uradni prevajalec kitajske delegacije za srbohrvaški jezik (naj omenim še, da je prevajal tudi citate predsednika Maa v naš jezik), nam je s ponosom povedal, da danes mlajša generacija ne pozna nepismenosti.

OBISK V ŠOLI

Povabljeni smo bili tudi na obisk v eno izmed številnih osnovnih šol na Kitajskem. V dolgi konferenčni sobi so nam postregli s čajem, ki je brez sladkorja in ostalih dodatkov. V začetku se mu je težko privaditi, saj se zdi kot da je v lončkih samo obarvana voda, da je čaj pust in brez okusa, s časom pa že, kar pogrešaš, če ne postrežejo z njim.

Pri njih je navada, da povsod postrežejo s čajem. Če pa Kitajci ne bi ponudili gostu čaja, bi bilo prav gotovo kaj narobe. Tudi v hotelu, v sobah, nas je čakal vsak dan svež čaj, pa naj bo to zjutraj, opoldan ali zvečer.

S fotografijami Mao Ce-tunga, Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina je poslikana skoraj vsa Kitajska. Tudi tu v zbornici so visele take sli-

ke. Povprašala sem našega spremljevalca Čaja, ki nam je odgovarjal na vsa zastavljena vprašanja, tudi o kitajskem političnem življenju, kakšno vlogo ima tu slika Stalina. Dobila sem natančno pojasnilo: bil je marksist, v drugi svetovni vojni je imel velike zasluge v boju zoper naciste. Njegovo zgodovinsko vlogo pa so opredelili v odstotkih: 30:70, tj. 30 odstotkov je bilo pri njem slabega in 70 odstotkov dobrega.

Ravnatelj šole je povedal, da ima šola 190 učiteljev, 40 razredov, v vsakem razredu pa je po 50 učencev. Ker nas je zanimalo, kako se otroci nauče pisave in branja (kitajščina ima nad 20.000 znakov), nam je obrazložil:

— po petih letih šolanja mora učenec znati 2000 znakov;

— po končani šoli pa od 5000 do 10.000 znakov.

Povedali so nam še, da mora Kitajec za vsakdanjo rabo poznati približno 5000 znakov. Ker ti znaki delajo malce težav, je že predsednik Mao Ce-tung dejal, da morajo počasi preiti na latinico. Tako otroci sedaj že v osnovni šoli spoznavajo latinsko pisavo.

Takole so oblečeni Kitajci

Predstavnika turistične agencije Kitajske, tovarišica Vang in tovariš Čaj v družbi z E. ŽelezNIK

»ODGOVORNOST PRED NARODOM JE NAŠA DOLŽNOST. VSAKA BESEDA, VSAK POSTOPEK IN VSAKA POLITIČNA SMERNICA MORA ODGOVARJATI INTERESOM NARODA. ČE NAPRAVIMO NAPAKE, JIH MORAMO OBVEZNO POPRAVITI. TO SE PRAVILOMA IMENUJE ODGOVORNOST PRED NARODOM!« (je citiral predsednik Mao Ce-tung).

V »zmajevem letu«, kakor so leto 1976 imenovali na Kitajskem, je prišlo do odločilnih dogodkov.

Predsednik Hua Kuo-feng je s pomočjo KP Kitajske samo dva meseca po smrti predsednika Mao Ce-tunga (preminil je 9. septembra 1976 in je bil eden velikih voditeljev našega časa), obračunal z »bando četverice« in tako je kitajski narod doživel drugo osvoboditev in naredil nov korak, temeljit preobrat v političnem, kulturnem in gospodarskem življenju.

»ZNAJJE JE ZNANOST. NI MESTA ZA NAJMANJŠO NEPOŠTENOST ALI BREZOBZIRNOST, AMPAK IŠČIMO RAVNO OBRATNO — POŠTENOST IN SKROMNOST.

MI SE LAHKO NAUČIMO VSE KAR JE ZNANEGA. SPOSOBNI SMO, NE SAMO RAZRUŠITI SVĀT, AMPAK ZGRADITI TUDI NOVEGA.» (iz citatov Mao Ce-tunga).

Pri izobraževanju in vzgoji kitajske mladine je temeljno načelo disciplina, ljubezen do naroda in fizično delo.

Kitajska mladina ne pozna šolskih počitnic, kakršne imamo mi. Imajo en mesec zimskih in en mesec letnih počitnic, toda to so delovne počitnice. Dijaki delajo v tovarnah ali na kmetih. Nima-ju prostih nedelj. Šolo obiskujejo 6 dni in v njej tudi

delajo. Ob nedeljah pa delajo na poljih ali opravljajo kako drugo koristno fizično delo.

Po končani srednji šoli dijaki delajo v industriji ali v kmečkih komunah, kjer delajo leto ali dve, šele potem lahko studirajo na univerzi. Na univerzah so danes sprejemni izpiti, na podlagi katerih razvrščajo študente po učnih uspehih, ne pa samo po političnem udejstvovanju. Za študij na univerzi so postavljeni naslednji pogoji: sposobnost, želja po študiju, moralne vrline in priporočilo revolucionarnega komiteja tovarne ali kmečke komune.

Po delu v tovarni ali v komunni gre mladenič lahko v vojsko. Služiti vojsko ni obveza, ampak je pri njih čast, ki doleti le nekatero, povprečno vsakega desetega Kitajca. Rok služenja je dolg 5 let v mornarici, 4 leta v letalstvu in 3 leta v pehoti.

Posebnost — čisto mala — je ugotovitev, da fotografije predsednika Hua Kuo-fenga še ne visijo na stenah v vseh uradih in na kitajskih domovih, preprosto zato, kot je omenil Čaj, ker toliko fotografij niso zmogli natisniti naenkrat. (Vsak proizvod moramo na Kitajskem pomnožiti z 900 milijoni je dejal tovariš Čaj).

Kitajci začno delati v rani mladosti, ko zlezajo iz razklanih hlač, pa do pozne starosti.

Prebivalci so razdeljeni v delovne komune (v mestih) in kmečke komune, na deželi, vendar razlike med obema ni bilo opaziti. Pri njih ni delovne dobe. Ženske delajo do 55 let starosti, moški pa do starosti 60 let, nato odidejo v pokoj. Njihova pokojnina znaša 70% osebnega mesečnega dohodka.

(Nadaljevanje prihodnjic)

O košarki

V ŠIŠKI TRETJI

Končalo se je TRIM tekmovalje v košarki delovnih organizacij in krajevnih skupnosti v občini Ljubljana-Šiška. Ekipo naše delovne organizacije, ki nas je že večkrat prijetno presenetila z dobrimi igrami proti najtežjim nasprotnikom, se je tudi tokrat uspela zbrati v odločilnih tekmah v finalnem delu tekmovalja in z eno zmago in enim porazom zasedla odlično 3. mesto.

Prvo tekmo finalnega dela je po grobih napakah sodnikov, ki so bili tudi drugače temna senca skozi vse tekmovalje, izgubila s povprečno ekipo SAP-Viator, v drugi tekmi pa je z borbeno igro uspela proti izkušenemu nasprotniku Pivovarni Union skozi vso tekmo obdržali ravnotežje, v odločilnih trenutkih pa predvsem po zaslugi Braneta Mastenija tudi zmagati. Za osvojevo 3. mesto moramo pohvaliti vso ekipo, še posebno za redno prihajanje na tekme in dobro igro pa Miha Balantina, Jožeta Cimpermana, Vojka Spacala, Toneta Umeka in pa vodjo ekipe Braneta Mastna.

Rezultati:

- AT : SAP-Viator 37:43 (11:23)
- AT : UNION 34:33 (14:13)
- 1. SAP-Viator
- 2. KS Vižmarje-Brod
- 3. Avtotehna
- 4. UNION
- itd.

AVTOTEHNA : SLOVENIJA CESTE
55 : 40 (25 : 10)

AVTOTEHNA: Umek 2, Spacal 6, Murko 13, Balantin 16, Cimperman 4, Avsenik 8, Masten 6.
Slovenija ceste: Strickberger 4, Kavčič 14, Klarič 4,

Vašelj 2, Budja, Šramelj 2, Rome, Ogrin 2, Koščak 12, Kunej.

Komaj se je dobro končalo tekmovalje v košarki občine Šiška. že se je začelo z novim tekmovaljem košarkarske TRIM lige v občini Ljubljana-Center. V tej ligi nastopa Avtotehna letos v najmočnejši, to je v prvi skupini. Do sedaj sta bili odigrani dve koli, v obeh pa je naša ekipa zabeležila zmago. V prvi tekmi smo premagali ekipo Slovenija ceste, pred zaključkom redakcije pa smo prejeli tudi rezultat druge tekme:

AVTOTEHNA : Ljudska pravica 36:35 (18:17).

3. DO 4. V TRNOVEM

V počastitev 70-letnice obstoja TVD Partizan Trnovo je KK Trnovo organiziral turnir v košarki, ki so se ga udeležile ekipe veteranov Ježice, Bežigrada 74, Prul, Avtotehne in dve ekipi Trnovoga. V prvi tekmi je naša ekipa premagala veterane Ježice 69:61, za katere so igrali Resman, Lenart, Klep in drugi znani igralci, ki so še v predlanski sezoni aktivno zastopali barve svojih klubov v slovenski ligi. V drugi pa je bilo prvo moštvo Trnovoga le prehud nasprotnik za naše rekreativce in smo gladko izgubili. Kljub temu pa smo osvojili skupaj z ekipo Trnovo II tretje mesto na turnirju, kar je nedvomen lep uspeh.

Lestvica:

1. Bežigrad 74
2. Trnovo I.
- 3.—4. Avtotehna Trnovo II.
- 5.—6. Ježica Prule

S šišenske TRIM lige v nogometu: Strelec mnogih golov R. Trunk (v belem dresu)

Nogomet

NAŠI SEDMI

Končalo se je tudi tekmovalje v nogometu občine Šiška. Potekalo je v 4 skupinah, po dva prvoplasirana iz vsake skupine pa sta si priborila pravico nastopiti v finalnem delu turnirja. Na žalost in negodovanje večine ekip pa je bil ta del turnirja izpeljan po pokalnem sistemu, kar pomeni, da gre samo zmagovalec naprej v tako imenovano super finale.

Naše moštvo, ki je v skupini premočno osvojilo 1. mesto, se je v prvi tekmi pomerilo z ekipo PAP in izgubilo 1:5. Tako smo izgubili

možnost doseči kaj več kot sicer zelo solidno 7. mesto med 36 nastopajočimi ekipami.

Prvo mesto je v tem tekmovalju osvojil Litostroj, drugi so bili Veterani, tretji pa PAP.

Verjetno se je organizator zavedal letošnje napake, saj je obljubil, da se bo prihodnje leto tekmovalo po jakostnih skupinah ali kakor se tudi drugače temu reče, liga po kvalitativnih skupinah. Glede na letošnjo uvrstitev bomo seveda tekmovali v I. skupini.

»Hočko« — M. Hočevar, košarkar AT se »visoko« trudi na vsaki tekmi

OBVESTILO

Zopet je na voljo telovadnica vsak petek od 19. do 20. ure in bazen vsak petek od 20. do 21. ure na Visoki šoli za telesno kulturo v Ljubljani (Kodeljevo)

NA TEKU SE DOBIMO!

V Ljubljani poteka široka akcija po zgledu tistih držav, ki so v športni rekreaciji bolj razvite, (in) ki nam v mesecih pred zimo omogoča pripraviti se na napore na smučarskih maratonih in pa na občasnih nedeljskih smučanjih z alpskimi smučmi. Akcija je zamišljena tako, da bi na točno določenih točkah v Ljubljani pa tudi drugod ljubitelje teka in smučanja pričakoval organizacijski vodja treningov.

Akcija je namenjena vsakomur. Na zbornem mestu vas po naprej določenem urniku čaka vodja. Tudi če ste popolen začetnik, ste vabljeni. Lahko pridete s prijatelji, da bo prijetneje, vsi pa morate vedeti, da je tek in tudi razne druge smučarske vaje priporočljiv za boljše počutje, zdravje, sprostitve in ne nazadnje tudi za zabavo.

URNIK AKCIJE:

Stadion Ilirije v Šiški
Športni park Kodeljevo
Rekreacijski center Ježica
Balinišče na Brdu (Vič)
TVD Partizan Vič

vsak ponedeljek in sredo ob 16.30
vsak torek in četrtek ob 17. uri
vsak ponedeljek in četrtek ob 17. uri
vsak ponedeljek in sredo ob 17. uri
vsako sredo ob 16.30

Svojo fizično pripravo in napredovanje pa vsakdo lahko spremlja sam na Centralnem stadionu za Bežigradom, in sicer vsak četrtek popoldne. Tekli boste na 2400 metrov ali tako imenovani Cooperjev test fizične zmogljivosti.

R. D.

Alfa in omega košarkarskega moštva AT — M. Balantin v akciji. V ozadju kapetan ekipe B. Masten

prišli ▶
◀ odšli

PRIŠLI — ODŠLI

DSSS:

Prišli:

Odšli:

30. 9. 1978 Jerovec Leon
30. 9. 1978 Mišmaš Ana

TOZD — TRGOVINA:

Prišli:

Odšli:

TOZD — ZASTOPSTVA:

Prišli:

Odšli:

30. 9. 1978 Petelin Ksenija
30. 9. 1978 Brezovački Drago — premestitev

TOZD — SERVISI:

Prišli:

1. 8. 1978 Damjanič Lidija
1. 8. 1978 Avsec Bojan
9. 8. 1978 Vončina ing. Ivo
15. 8. 1978 Trauner Albina
14. 8. 1978 Vlasic Vlado
21. 8. 1978 Oblak Janez
30. 8. 1978 Vujanović Ne-nad

1. 9. 1978 Zibelnik Matija

1. 9. 1978 Petrc Pavel

1. 9. 1978 Možina Roman

1. 9. 1978 Škrjanc Zdrav-

ko

22. 9. 1978 Remic Matija

25. 9. 1978 Galič Igor

Odšli:

9. 8. 1978 Popek Anton

— sporazumno

28. 8. 1978 Snoj Martin —

JLA

19. 8. 1978 Tahir Gashi —

sporazumno

20. 9. 1978 Turkalj Darinka

— sporazumno

28. 9. 1978 Drobnič Silve-

ster

Danes nisem nič delal, ker sem ocenjeval tvoje delo. MK

★ NA
9 CICERO

MOŠT

Mošt je nedolžna pijača stisnjena iz hrušk ali jabolk. Mošt je doma predvsem tam, kjer ne uspeva vinska trta. Dober mošt je celo boljši od slabega vina, le v glavo zleze bolj počasi. Mošt pravimo tudi novemu vinu pred svetim Martinom. Mlad mošt gre mnogo bolj v nasprotni del glave kot v glavo. Napenja pa tudi. Mošt je dober za žejo in pozneje za solato. Neprimeren pa je za svatbe, godovanja in pretepe. Pravi Slovenec bi dal za dobro vino tudi dušo, za mošt pa komaj kakšnega jurja.

ČASI SE SPREMINJAJO

»Skladišče vozil nekdanj...

... in danes«

KOLEDARČEK — NOVEMBER

- 1. IX. — Dan mrtvih.
- 3. XI. 1944 — Partizani osvobodijo Šibenik.
- 6. XI. 1932 — Umrl humoristični pisatelj Rado Murnik.
- 7. XI. 1917 — Začne se oktobrska soc. revolucija.
- 11. XI. 1918 — Konec prve svetovne vojne.
- 16. XI. 1869 — Slovesno odprejo Sueški prekop.
- 19. XI. 1924 — Umrl operni skladatelj Giacomo Puccini.
- 21. XI. 1926 — Umrla slov. pisateljica Zofka Kveder.
- 22. XI. 1963 — V Dallasu podleže atentatu John F. Kennedy.
- 28. XI. 1820 — Rojen eden od utemeljiteljev dialektičnega materializma Friedrich Engels.
- 29. XI. 1943 — V Jajcu II. zasedanje AVNOJ.
- 30. XI. 1943 — Titu podelijo naziv maršala Jugoslavije.

— Ali ste pripravljeni vzeti psovko, ki ste jo izrekli kupcu, nazaj?

— Kot trgovec načeloma ne jemljem ničesar nazaj. Lahko jo pa zamenjam za drugo.

— Natakar, v tej telečji omaki sem našel muho.

— Nemogoče!
— Kako nemogoče! Kaj pa je to?

— To je muha. Ampak ta obara ni telečja.

— Zakaj se pa ti kar na prejšnji režiš, Lojzek? Pa ne da se meni?

— Ne, tovarišica!
— Čemu pa potem? Kaj bi bilo lahko še tako smešnega v našem razredu?